

P. n. naročnikom „Dom in Sveta“.

Naglo se zavrti leto. Zopet vabimo na novo naročbo na „Dom in Svet“. Z nekako samozavestjo. Prepričani smo namreč, da smo v preteklem letu pri listu vestno vršili svojo dolžnost napram p. n. naročnikom. Večkrat celo s trdom in stroški, ki so — nad normalo. To nam daje samozavest — pa tudi najboljše upe za prihodnost. „Dom in Svet“ čimdalje bolj odgovarja svojemu jasnemu programu in ga pravične, objektivne kritike ni strah. Listov program smo glasno povedali tudi na III. katoliškem shodu. V leposlovju: „Pošten, zdrav realizem, kakor daleč ga dopušča krščansko svetovno naziranje, z vsemi resničnimi pridobitvami moderne — to je naš cilj. Ne umetnost, ki je sama sebi namen . . . marveč umetnost, ki dviga ljudstvo, ki blaži in izobrazuje, ki vceplja in goji prave ideje, ki se klanja večni Lepoti in Resnici . . . to je naša leposlovna umetnost.“ — V znanosti pa: solidna resnica, v kolikor jo mora doumeti naš um. — V tem zmislu se bomo izpopolnjevali in napredovali. Napredek je naše geslo, od katerega ne odstopimo.

Brez samohvale, ampak našim sotrudnikom v čast povemo, da v preteklem letu nismo bili niti enkrat v zadregi ne za leposlovne ne za znanstvene spise. In tudi za prihodnji letnik smo bogato založeni. Naš izvrstni pisatelj, glavna opora „Dom in Svetova“, gospod Fr. S. Finžgar, priobči drugo knjigo svoje povesti *davnih dedov*.

Pod svobodnim solncem.

Na ta roman je „Dom in Svet“ posebno ponosen. Gospod pisatelj je mnogo študiral zanj. Postavil ga je na eksaktno zgodovinske virov, mnogo bizantinsko-slovanske kulturne zgodovine odseva iz njega, pisan je stilistiško visoko, klasiciteto jezika združuje z moderno psihološko fineso. Zdaj je roman v svoji peripetiji — nadaljnega razvoja mora z napetostjo pričakovati vsakdo, ki se resnično zanima za tako odlična slovstvena dela.

Gospod Ivan Cankar je obljubil, da ostane stalen sotrudnik našemu listu. Za prvi dve številki nam je že poslal daljšo novelo *Brat Edvard. Povest iz sanj*. — Gospica Lea Fatur priobči dvoje krajših črtic: *Kadar cvetó akacije . . .* in *Poezija pri železnici*. — Daljšo novelo nam spiše gospod Milan Pugelj, več krajših leposlovnih stvari pa gospodje Ivan Lah, Pavel Perko, Fr. Ks. Steržaj, Zvonar Zvonarov, dve, tri humoreske gospod Janko Mlakar i. t. d.

Za pesniški del bodo poskrbeli naši znanci, gospodje Anton Medved, Silvin Sardenko, Griša, Roman Romanov, Jožef Vandot, Zvonimir in drugi.

Od gospoda Fr. Ks. Andrejeva imamo že v rokah en narodni igrokaz v štirih dejanjih in eno burko. Tudi gospod Anton Medved zopet snuje v dramatiški poeziji.